

[Justitsministeren]

Justitsministeren (Erling Jensen):

Nu er det svært for justitsministeren at adskille sin personlige opfattelse fra sin opfattelse som justitsminister, og som justitsminister må jeg, hvad hr. Bolvig også erkender, afvente en nærmere belysning af en konkret sag.

Men når hr. Bolvig specielt ønsker min personlige opfattelse, kan jeg vist i al stilfærdighed sige, at det, jeg – men det er meget beskedent – har kunnet læse mig til i dagspressen, ikke virker umiddelbart sympatisk på mig.

Langsted (CD):

Da jeg er valgt og bor i Herning, kender jeg sagen ganske godt. Derfor vil jeg, uanset hvad der ellers er faldet af bemærkninger, stille det tillægsspørgsmål til justitsministeren: hvis man ikke har tv-overvågning, som er nødvendig på grund af hærværk, der begås på gaderne, og indbrud, der gøres i forretningerne langs med Hernings hovedgade, som i øvrigt er en del af A 15, vil justitsministeriet så sørge for, at der kommer bedre overvågning af gaderne fra politiets side?

Askjær Jørgensen (FP):

Ligesom hr. Langsted har jeg været meget involveret i denne sag, og jeg vil gerne have lov til at stille det tillægsspørgsmål, om det fortov, der er foran de enkelte butikker, ikke er noget, som butiksindehaveren har ret til at overvåge, ligesom man overvåger butikkerne indvendigt med tv-apparater.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Det forekommer mig, at begge de to sidste spillere ønsker i detaljer at beskæftige sig med en sag, som hverken de eller andre hidtil har ønsket at oplyse mig om indholdet af. Jeg tror, vi skal have denne sag tilstrækkeligt belyst, før vi svarer på de deri rejste spørgsmål. Det var det, jeg sagde i min indledning til hr. Bolvig, og det giver mig ikke anledning til nye udtalelser til de to sidste spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *arbejdsministeren* af:

Birte Weiss (S):

»Vil ministeren snarest tage skridt til at definere begrebet »at stå til rådighed for arbejdsmarkedet« og ved den kommende revision af arbejdsløshedsloven sikre, at karantænebestemmelserne bringes i overensstemmelse med den arbejdsløses behov for rimelige udfoldelsesmuligheder og kravet om ligestilling af mænd og kvinder?«

(Spm. nr. 135).

Skriftlig begrundelse.

En række ankesager beskrevet i beretningerne fra ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen for årene 1970–74 dokumenterer, at der er meget snævre grænser for den arbejdsløses udfoldelsesmuligheder i ledighedsperioden på grund af kravet om omgående kontaktmulighed med arbejdsformidlingen. I en redegørelse fra ombudsmanden i 1976 slås det ligeledes fast, at der er behov for en præcisering af disse regler i forbindelse med idømmelse af karantæne.

Birte Weiss (S):

Siden spørgsmålet blev stillet, har der været en meget livlig offentlig debat om de problemer, som afgrænsningen af begrebet »at stå til rådighed for arbejdsmarkedet« medfører. Den kendsgerning, at det vitterlig er meget vanskeligt, har forledt nogle til at kalde arbejdsløshedsloven for asocial. Det er en karakteristik, som jeg, jeg havde nær sagt naturligvis, finder helt urimelig. Både dagpengenes størrelse og understøttelsesperiodens længde ligger på et niveau, som man ikke har ret mange andre steder i verden.

Baggrunden for mit spørgsmål er altså ikke en generel utilfredshed med arbejdsløshedsloven. Baggrunden er en begrundet formodning om, at den administrative praksis ikke bærer væsentligt præg af, at arbejdsmarkedet er totalt forvandlet, siden hovedprincipperne i denne lov blev til.

Arbejdsløsheden er firdoblet på trods af mange bestræbelser på at vende udviklingen. Alligevel har man opretholdt en meget restriktiv administration af bestemmelsen om, at den arbejdsløse straks skal henvende sig, hvis han eller hun bliver kontaktet af arbejdsformidlingen. Fortolkningen har været så streng, at flere er blevet idømt karantæne, fordi de ikke var hjemme lige præcis på det tidspunkt, da posten dukkede op med anvis-